

terna och till åstadkommande af mindre besvär och kostnader för de sednare,
anhåller jag likaledes vördsamt att denna min motion måtte till vederbörligt Utskott remitteras.

Carl Orre.

N:o 35.

Af Herr Orre: Om underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t, att den enligt Kongl. Förordningen den 13 September 1790 utgående betalning för allmänna vägars underhåll vintertiden, måtte förklarar bära utgå efter fyrk.

Under föregående riksdagar har det af Ständerna blifvit erkändt, att allmänna vägunderhållningen så sommar som vinter innefattade ett onus, som vore ganska betungande, samt att detta onus, hvilket utgöres ensamt af förmedlade hemmantalet, borde rättvisligen fördelas jemväl å jernbruk, fabriker, qvarnar, sågar med flera, för att såmedelst i någon mån lindra jordens onera, hvarvid dock de hinder mött, att sistsagda inrättningar vore till en del så att säga ambulato-riska, hvaraf uppkomme årlig rubbning i de kostsamma och tidsödande vägdelnin-garne, samt att utgifterna i och för de sednare blefve större än den fördel, som vunnes genom den åsyftade förändringen. — Under antagande, att vägunderhållningen sommartiden af ofvannämnda orsak svårigen lärer kunna hvarken i sin helhet eller ens till någon del lyftas från förmedlade mantalet, enär, efter mitt förmenande, bestyrets öfvertagande af Staten och kostnadens utdebiterande på dem, som erlade bevillning efter andra artikeln, skulle orsaka alla skattskyldige en ganska hög kontant utgift, utan att det åsyftade ändamålet, lindring för förmedlade hemmantalet, vunnes, torde deremot de, på grund af Kongl. Förordningen den 13 September 1790 utgående snöplogsmedel, hvilka sockne- eller häradsvis redan er-läggas medelst kontanta bidrag, kunna och bära utgå af alla, som äro hänförliga under andra artikeln i gällande Bevillningsstadga. Jag får fördenskull här-med vördsamt föreslå,

att Riksdagen för sin del behagade besluta afåta en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t derom, att Kongl. Maj:t täcktes

nådigst förordna, att den, på grund af Kongl. Förordningen den 13 September 1790 utgående betalning för allmänna vägnarnes underhåll *vintertiden* måtte komma att utgå efter *fyrk*, med rättighet för hvarje socken eller härad att angående beloppet i behörig ordning besluta;

samt anhåller likaledes vördsamt, att denna min motion till vederbörligt Utskott remitteras.

Carl Orre.

N:o 36.

Af Herr P. Petersson: Om upphörande af öfverkontrollörs-befattningarne vid bränvinstillverkning.

Då det är nödvändigt att för Statsverket göra alla de besparingar, som billigen kunna åstadkommas, hemställer jag, om icke vid bränvinsbränningskontrollen öfverkontrollörernes befattning är obehöflig.

Detta förefaller mig så mycket säkrare, som det numera är af Civildepartementet beroende, om öfverkontrollör skall tjenstgöra eller ej, hvarigenom olika öfverkontrollörers distrikter icke blifvit tillsatta, utan att någon olägenhet derigenom förnummits, och erfarenheten dessutom visat, att, i anseende till distriktens omfång, det icke sällan händer, att brännerierna ej hinna besökas mer än en gång under terminen, och detta i slutet af densamma, hvarvid inga anmärkningar förekommit; så synes deraf, att äfven det den gången gjorda besöket icke varit af behofvet påkalladt. — Det är dessutom icke antagligt, att Kongl. Maj:ts Befallningshafvande till kontrollörer förordnar andra personer än dem, till hvilka sättes fullt förtroende, så väl till konduitt som erforderlig skicklighet.

Då ny kontrollör förordnas, kan före den tid, förordnandet utlemnas, vid Landskontoret af sakkunnig person den sökandes kunnighet undersökas och erforderliga muntliga instruktioner meddelas, samt alla föreskrifna handlingar till Landskontoret aflemnas, för att sedan till bränvinskontroll-byrån öfversändas.

Skulle lagöfverträdelse af bränvinstillverkarne eller kontrollör begås, ega